

interessere »Kvinden og Samfundet«s Læsere at høre noget nærmere om denne store Virksomhed og dens Forhistorie.

Det var i Aaret 1877, at Ægteparret Nimb, de to Frøkners Forældre, overtog den berømte Restaurant »Divan Nr. 2« i Tivoli. Forholdene var beskedne. Men med en lille Stab paa 10 lagde Ægteparret Nimb dog her Grundvolden til det Palads, hvor Døtrene nu fører Sceptret.

Forældrenes ubestridelige Dygtighed og navnlig Fru Nimbs Smag for hjemlig Hygge og elegant Service, der gav den udmærkede Mad den rette Baggrund, trak hurtig det finere Publikum til, hvad der medførte stadige Udvidelser og Forbedringer. Tilsidst stod man overfor Umuligheden af at skaffe mere Plads. Kammerraad Nimb var død 1900, Fru Nimb 3 Aar efter, men de dygtige Døtre havde indtaget Forældrenes Plads baade bag Buffeten og i Publikums Hjerter, saa det var kun naturligt, at Tivolis Direktion straks tænkte paa dem, da Basarens Ombygning kunde byde ikke alene Plads til en herligt beliggende Restaurant i Stuen, men ogsaa en Række Selskabslokaler paa 1ste Sal, som man ligeledes haabede Frøknerne Nimb vilde overtage.

Det var jo unægtelig et stort Spring fra de første smaa Lokaler til Overtagelse af et helt Palads, der med sin blændende Hvidhed og østerlandsk Stil minder om Orientens Pragtbygninger.

Springet var som sagt stort, men de to Damer ejede baade Energi, Mod, Dygtighed og Lyst til at tage fat paa store Opgaver. I Løbet af forbavsende kort Tid kunde Damerne i deres kendte »Uniform«, de sorte Kjoler og de store hvide Forklæder, byde deres gamle Venner Velkommen bag den brede Buffet. Publikum var straks paa det rene med, at Husguderne sad til Højboards ogsaa i de større, elegantere Lokaler.

At være til Fest i den hvide Sal, naar Bordet er dækket i en oval Rundkreds, og der kun er Stole langs dettes udvendige Side, medens Pladsen i Midten er forvandlet til et Haveanlæg, hvor det elektriske Lys bry-

der sig i Springvandets Straaler under Palmernes brede Blade, er lidt af et Æventyr. —

At fortælle sig i Enkelthederne af de to Søstres virksomme Liv og Færden eller deres mange Rejser, hvorfra de altid bringer nye Ideer hjem, vilde føre for vidt. Derimod kunde nogle Tal maaske være af Interesse. Fra den tidligere nævnte halve Snes, hvormed Divanen begyndte, er Folkeholdet nu steget til 150. I Køkkenet er der ialt 18 Kokke, deraf 3 specielt til Saucer, 3 til Supper, egen Konditor med Medhjælper, endvidere Oldfrue, 4 Tjenere, mange Piger og Koner til Hjælp — og 4 Herrer ved Bogholderiet samt ved Kassen Frøken Rasmussen, der allerede har holdt 25 Aars Jubilæum, ligesom mange af Tjernerne har været hos Nimb i 20—15—10 Aar.

Som man ser, er Maskineriet stort, og dog samles alle Traadene hos de to Søstre. Hvad enten det gælder en ny Ret eller Farven i et Gulvtæppe, en Borddekoration eller en Leverance af Kød eller Fisk, Mønstret i Dækketøjet eller Flytning af en Palme, alt skal drøftes og bifaldes oppe fra; deraf det Enhedsindtryk og Personlighedspræg, der raader overalt.

Som i de lykkeligste Ægteskaber Mand og Hustru hyppig er forskellige af Karakter og Temperament, saaledes supplerer ogsaa de to Søstre hinanden paa den heldigste Maade. Frøken Henriette sidder inde med Grundigheden, Frøken Serina derimod er Livet, Uroen, Humøret, der med en Vittighed blæser Betænkelighedernes Støv bort og hugger Knuden over. Det er hende, der har Folkene under sig, »og,« siger Henriette, »mig har de Respekt for, hende elsker de!«

Det store Publikum kender dog bedre Frk. Henriette, og hun har Venner overalt. Lige imødekommende, om det gælder et adeligt Guldbryllup paa Hundrede eller en beskednen borgerlig five o'clock; lige elskelig om Formiddagen som om Aftenen, naar hun overtræt synker om paa en Stol. —

Det er naturligt, at Frøknerne Nimb med Kærlighed og Beundring mindes den Moder, der lærte dem at elske Arbejdet, og fra